

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**

Број: 6/0-02-101/2012-2
Датум : 24. фебруар 2012. године
Београд

На основу члана 35 став 2 и члана 62 став 2 Закона о заштити конкуренције („Сл. гласник РС“, бр. 51/2009) и одлуке Савета Комисије за заштиту конкуренције од 23. фебруара 2012. године, Председник Комисије за заштиту конкуренције дана 24. фебруара 2012. године, донео је следећи

ЗАКЉУЧАК

I НАСТАВЉА СЕ ПОСТУПАК по службеној дужности покренут на основу Пријаве концентрације друштва „ШТАМПА СИСТЕМ“ д.о.о. Београд, са седиштем на адреси Булевар Михајла Пупина бр. 115 б, Београд – Нови Београд, Република Србија, кога заступа пуномоћник Исидора Николић Савин, адвокат из Новог Сада, која настаје стицањем контроле од стране подносиоца Пријаве над друштвом „ФУТУРА ПЛУС“ д.о.о. Београд са седиштем на адреси Петра Кочића бр. 10, Београд - Земун, Република Србија, ради испитивања да ли намеравана концентрација испуњава услове дозвољености у смислу члана 19 Закона о заштити конкуренције, односно да ли би се њеним спровођењем ограничила, нарушила или спречила конкуренција на тржишту Републике Србије или његовом делу, а нарочито ако би то ограничавање, нарушавање или спречавање било резултат стварања или јачања доминантног положаја.

II ПОЗИВАЈУ СЕ СВА ЛИЦА која располажу подацима, исправама или другим релевантним информацијама које могу допринети утврђивању релевантног чињеничног стања у овом поступку да исте неодложно доставе Комисији за заштиту конкуренције на адресу Кнегиње Зорке бр. 7, Београд.

III УТВРЂУЈЕ СЕ ОБАВЕЗА подносиоцу Пријаве концентрације – друштву „ШТАМПА СИСТЕМ“ д.о.о. Београд, са седиштем на адреси Булевар Михајла Пупина бр. 115б, Београд – Нови Београд, Република Србија, да уплати накнаду предвиђену у члану 2 тачка 7 Тарифника о висини накнада за послове из

надлежности Комисије за заштиту конкуренције („Службени гласник РС“, бр. 49/2011) за издавање решења о одобрењу концентрације у испитном поступку у износу од 50.000,00 (словима: педесетхиљада) ЕУР, или одговарајућу динарску противвредност овог износа по средњем курсу Народне банке Србије важећем на дан уплате, у року од 3 (словима: три) дана од дана пријема закључка. Одмах по уплати накнаде подносилац Пријаве концентрације је дужан да Комисији за заштиту конкуренције достави доказ о извршеној уплати.

IV Овај закључак се објављује у „Службеном гласнику РС” и на интернет страни Комисије за заштиту конкуренције.

Образложење

Друштво „ШТАМПА СИСТЕМ“ д.о.о. Београд, са седиштем на адреси Булевар Михајла Пупина бр. 1156, Београд – Нови Београд, Република Србија, (у даљем тексту: подносилац Пријаве) поднело је дана 26. јануара 2012. године Комисији за заштиту конкуренције (у даљем тексту: Комисија) Пријаву концентрације која настаје стицањем контроле над друштвом „ФУТУРА ПЛУС“ д.о.о. Београд са седиштем на адреси Петра Кочића бр. 10, Београд - Земун, Република Србија (у даљем тексту: Пријава) преко пуномоћника, адвоката из Новог Сада Исидоре Николић Савин.

Подносилац Пријаве је друштво основано 2005. године, са претежном регистрованом делатношћу трговина на мало књигама у специјализованим продавницама – шифра: 4761. Његов 100% власник је друштво „ЦЕНТРО-ШТАМПА“ д.о.о. Београд са седиштем у Београду – Новом Београду чији је 100% власник друштво А.Д. „ЦЕНТРОПРОИЗВОД“ прехранбена индустрија Београд са седиштем у Београду – Новом Београду.

Друштво „ФУТУРА ПЛУС“ д.о.о. Београд је основано 2004. године, са претежном регистрованом делатношћу неспецијализована трговина на велико – шифра: 4690 (у даљем тексту: циљно друштво). Његови власници су друштво D-TRADE d.o.o. Beograd са седиштем у Београду које поседује 27,65% и друштво EMERGING MARKETS INVESTMENTS APS C/O са седиштем у Копенхагену, Краљевина Данска које поседује 72,35% удела циљног друштва.

Решењем Трговинског суда у Београду од 21. октобра 2009. године отворен је стечајни поступак над циљним друштвом. Решењем истог Суда од 18. јануара 2011. године одобрен је План реорганизације овог друштва, којим је као једна од мера његове реализације предвиђено претварање, односно конверзија потраживања стечајних поверилаца у капитал циљног друштва. У складу са том мером, део поверилаца који не намири своја потраживања у целости продајом имовине стечајног и хипотекарног дужника, конвертоваће своја потраживања у капитал циљног друштва.

Стечајни управник циљног друштва се као законити подносилац захтева за издавање мишљења на План реорганизације, обратио Комисији 9. новембра 2011. године, ради разматрања и оцене једне од мера предвиђених наведеним Планом, а која се односи на претварање – конверзију потраживања поверилаца у капитал стечајног дужника. Комисија је 22. новембра 2011. подносиоцу Плана реорганизације издала мишљење, у коме се, између осталог, указује да спровођење мера предметног Плана није у супротности са одредбама Закона, али да може за последицу имати **промену власничке и управљачке структуре, која значи и промену контроле над стечајним дужником**, па се стицаоци контроле, односно нови власници, издатим мишљењем Комисије упућују на обавезу да при оваквим околностима утврде евентуалну испуњеност услова за пријаву концентрације из члана 61 Закона.

Два стечајна повериоца циљног друштва „ТЕЛЕКОМ СРБИЈА“ а.д. Београд (у даљем тексту: „ТЕЛЕКОМ СРБИЈА“) и „ДРЖАВНЕ ЛУТРИЈЕ СРБИЈЕ“ д.о.о. Београд (у даљем тексту: „ДРЖАВНЕ ЛУТРИЈЕ СРБИЈЕ“) су у децембру 2011. године закључила уговоре о уступању својих потраживања и то:

1. Уговор о уступању потраживања између „ТЕЛЕКОМА СРБИЈА“ као Уступеоца са једне стране, подносиоца Пријаве као Пријемника и његовог матичног друштва „ЦЕНТРО-ШТАМПЕ“ д.о.о. Београд са друге стране и циљног друштва као Дужника са треће стране од 22. децембра 2011. године;
2. Уговор о уступању потраживања између „ДРЖАВНЕ ЛУТРИЈЕ СРБИЈЕ“ као Уступеоца са једне стране, подносиоца Пријаве као Пријемника са друге стране и циљног друштва као Дужника са треће стране од 16. децембра 2011. године.

Два, горе представљена уговора о уступању потраживања, подносилац Пријаве је поред Плана реорганизације циљног друштва означио као акт о предметној концентрацији.

Важност првог од наведених уговора условљена је истовременим закључењем уговора између „ТЕЛЕКОМА СРБИЈА“ као уступеоца и другог друштва из групе којој припада прималац, чији је предмет генерална дистрибуција и продаја производа и услуга „ТЕЛЕКОМА СРБИЈА“ на територији Републике Србије у року од седам година. Овај уговор достављен је Комисији 21. фебруара 2012. године са захтевом за његово појединачно изузеће од забране. Поред овог уговора предвиђено је да уговорне стране у складу са чланом 4 Уговора о уступању потраживања (као базичним уговором који је већ потписан и који заједно са другим наведеним уговором закљученим са „ДРЖАВНОМ ЛУТРИЈОМ СРБИЈЕ“ чини акт о концентрацији) закључе у наредном периоду (није прецизирано када) читав низ других уговора. Њима ће бити уређен начин и динамика по којима ће прималац – подносилац Пријаве извршити обавезе према уступеоцу - „ТЕЛЕКОМ СРБИЈА“ везане за вредност ове трансакције. Истим чланом 4 предвиђа се да подносилац Пријаве уплати на жиро рачун уступеоца у року од три дана по потписивању

Уговора о уступању потраживања, износ од око 246 милиона динара. Остатак уговорене обавезе од око 1,7 милијарди динара прималац ће измирити према уступиоцу кроз следеће компензационе уговоре из члана 14 Уговора о уступању потраживања:

- уговор о loyalty програму;
- уговор о закупу рекламног простора;
- уговор о продаји postpaid услуга;
- уговор о употреби NFC технологије;
- уговор о коришћењу електронских комуникација;
- уговор о умрежавању киоска.

Предвиђено је да само први од наведених уговора има рок важности од 4 године, а сви остали биће потписани на рок важности од 7 година.

Како се ради о уговорима од којих **сваки има карактер ексклузивности на релативно дуг временски период**, Комисија прелиминарно сматра (са њиховом садржином се није детаљно упознала, јер јој нису достављени у Пријави) да ће за сваки од њих бити потребно поднети захтев за појединачно изузимање таквих уговора од забране. На пример, Уговором о седмогодишњем закупу рекламног простора биће обухваћено 1000 продајних објеката примаоца на целокупној територији Републике Србије по избору „ТЕЛЕКОМА СРБИЈА“ (што значи да ће осим киоска дужника, овим уговором бити обухваћен и одређен број киоска примаоца). Закуп рекламног простора подразумева све расположиве огласне површине на продајним објектима примаоца, осим фронталног дела тих објеката на којима ће бити позиционирана једна рекламна налепница уступиоца. Прималац се обавезује да за време трајања уговора (у периоду од 7 година) неће давати у закуп рекламни простор у претходно наведеном броју киоск објеката, другим пружаоцима услуга електронских комуникација. Такође, Уговором о postpaid услугама, прималац ће се обавезати да обезбеди ексклузивитет у продаји postpaid услуга на свим својим продајним местима, тако да без претходне сагласности „ТЕЛЕКОМА СРБИЈА“ неће смети закључити уговор о продаји postpaid услуга са другим пружаоцима услуга електронских комуникација.

У другом уговору о уступању потраживања се прецизира само износ уговорне накнаде за уступање потраживања „ДРЖАВНЕ ЛУТРИЈЕ СРБИЈЕ“ од око 180 милиона динара, док ће динамику и начин исплате уговорене накнаде сходно члану 4, уговорне стране регулисати посебним анексом.

Комисија је, након увида у списе предмета, констатовала да је потребно од стране подносиоца пријаве извршити комплетирање документације у смислу правног основа за њено спровођење, као и обезбедити додатно појашњење појединих елемената предметне пријаве, без којих није могуће даље поступање, а који се детаљније образлажу у наставку.

У смислу претходно наведеног од подносиоца пријаве ће се затражити достављање свих уговора из члана 14 Уговора о уступању потраживања од 22. децембра 2011. године, а у смислу утврђивања њихове прихватљивости као

интегралног дела правног основа концентрације, или потребе да исти, с обзиром на свој садржај буду поднети Комисији уз захтев ради одлучивања о испуњавању услова за њихово појединачно изузимање од забране.

За Комисију није прихватљива понуђена дефиниција релевантног тржишта производа које подносилац Пријаве одређује као тржиште малопродаје робе широке потрошње. Оцењено је да је иста преширока, односно да је као релевантно тржиште производа потребно одредити ону врсту роба (артикала) који генерише највећи део прихода остварених у промету продавница киоск/трафика формата. На основу доступних података из Плана реорганизације циљног друштва (подаци се односе на 2010. годину), може се закључити да у структури промета робе у малопродајним објектима овог формата у највећем проценту учествују дневно фреквентни и специфични производи као што су: електронске допуне (34%), дуван (22%), штампа (21%), вредноснице (6%), лутрија (3%) и остала роба (са око 15%).

Из дефинисања релевантног тржишта на начин како је то учинио подносилац пријаве, проистиче читав низ других закључака изведених од стране подносиоца Пријаве, који су, такође, од стране Комисије оцењени као неприхватљиви. Тако је подносилац Пријаве на бази прешироко дефинисаног релевантног тржишта производа, определио и тржишни удео који би учесници постигли након реализације концентрације (од свега 6,14%). До овог податка подносилац Пријаве је дошао тако што је укупан број малопродајних објеката подносиоца Пријаве и циљног друштва (од око 1.450), ставио у однос са укупним бројем малопродајних објеката у Републици Србији (23.542 – податак за 2011. годину). У односу на претходно изнето Комисија ће у предметном поступку, а за потребе исправног одређивања тржишне позиције учесника ове концентрације, као његове конкуренте третирати само онај тип малопродајних објеката, који је по структури и начину промета роба који се реализује преко таквих објеката, упоредив са структуром и начином продаје коју остварују учесници ове концентрације.

Подносилац Пријаве је као релевантно географско тржиште дефинисао тржиште Републике Србије. Овако опредељено територијално тржиште, подносилац Пријаве је, користећи податке Агенције за истраживање тржишта AC Nielsen из Београда о укупном броју малопродајних објеката у Републици Србији, додатно регионализовао на Београд, Централну Србију и Војводину. Када се коректно дефинише релевантно тржиште производа према претходно изнетом становишту, онда ће пословање специфичних малопродајних објеката који делују у оквиру дефинисаног релевантног тржишта, бити потребно територијално одредити и анализирати на нивоу градова, односно општина. Такође се констатује да подносилац Пријаве у оквиру „секције 20“ није доставио податке о дистрибутивној мрежи циљног друштва, за које је наведен само укупан број малопродајних објеката (циљно друштво располаже са 884 објекта, од којих је 821 у власништву, а 63 у закупу). У том смислу ће од подносиоца Пријаве бити захтевано да Комисији достави податке о локацији малопродајних објеката циљног друштва по градовима, односно општинама, на исти начин како је то урађено у оквиру „секције 20“ за све објекте које користи подносилац Пријаве (објекти Футуре).

Комисији нису достављене одлуке одговарајућих органа друштава „ТЕЛЕКОМ СРБИЈА“ и „ДРЖАВНЕ ЛУТРИЈЕ СРБИЈЕ“, на основу којих су склопљена два Уговора о уступању потраживања са подносиоцем Пријаве, тако да ће у наставку поступка бити затражено и њихово достављање Комисији.

Комисија је извршила поређење података садржаних у предметној Пријави који се односе на организациону структуру групе којој припада подносилац Пријаве и података који се тичу организационе структуре исте групе, а који су достављени Комисији уз Захтев за појединачно изузимање споразума од забране од 21. фебруара 2012. године. Констатовано је да је потребно, у даљем поступку, детаљно испитати до сада утврђене разлике, а у циљу потпуног прецизирања и дефинисања исправних власничких и организационих односа унутар групе друштава којој припада подносилац Пријаве и „ЦЕНТРО-ШТАМПА“ д.о.о. Београд као његов једини оснивач и власник, односно матично друштво.

Исправност разлога за спровођење ове концентрације (које је подносилац Пријаве изнео у оквиру „секције 22“) и очекиваних погодности након њеног спровођења („секције 23“ Пријаве), Комисија ће темељити и на коришћењу других извора података. У њих спадају како стварни конкуренти учесника ове концентрације, тако и она друштва која би по основу потписивања и примене претходно наведених уговора (са ексклузивитетом), била ускраћена за једнаке услове пословања на дефинисаном релевантном тржишту производа и услуга.

Након свега наведеног, Комисија сматра да предметна Пријава не садржи довољно релевантних података на основу којих је могућа прецизна процена међусобних односа учесника у концентрацији пре и након спровођења предметне концентрације, а који су регулисани читавом серијом уговора који нису достављени Комисији. Ово нарочито уколико би наведени уговори значајно ограничили, нарушили или спречили конкуренцију на тржишту Републике Србије у смислу члана 19 Закона, којим се оцењује дозвољеност спровођења пријављене концентрације.

Комисија је оценила да су се испунили услови за поступак испитивања предметне концентрације по службеној дужности у смислу одредаба члана 62 став 2, а у вези са чланом 19 Закона.

У члану 19 Закона прописано је да су концентрације учесника на тржишту дозвољене, осим ако би значајно ограничиле, нарушиле или спречиле конкуренцију на тржишту Републике Србије, а нарочито ако би то ограничавање, нарушавање или спречавање било резултат стварања или јачања доминантног положаја.

Члан 62 став 1 Закона, између осталог, предвиђа да Комисија може спровести испитивање концентрације ако основано претпостави да та концентрација не испуњава услове дозвољености из члана 19 овог закона.

Члан 62 став 2 Закона предвиђа да уколико се током поступка испитивања пријаве концентрације утврди да су испуњени услови за поступак испитивања по службеној дужности из става 1 овог члана, поступак ће се наставити по службеној дужности на основу закључка који доноси председник Комисије.

Према одредбама члана 62 Закона одлучено је као у ставу **I** диспозитива.

Према одредбама члана 35 став 2 Закона одлучено је као у ставу **II** диспозитива.

Према одредбама члана 65 став 5 Закона одлучено је као у ставу **III** диспозитива.

Према одредбама члана 40 Закона одлучено је као у ставу **IV** диспозитива.

На основу претходно наведених разлога, одлучено је као у диспозитиву.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Весна Јанковић

Поука о правном леку:

Против овог закључка није дозвољена посебна жалба.